

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

ΤΕΣΣΕΡΕΣ "ΑΣΤΕΡΕΣ,, ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝ ΤΗ ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟ!..

(Μία πολύκροτη έρευνα του αμερικανού δημοσιογράφου Τζέι Μάκκνυ για την «Γκρέτα Γκάρμπο και τόν έρωτα, που αναστάτωσε εσχάτως τούς αναριθμήτους θαυμαστάς της βορεινής γήσαςς)

ΑΠΕΙΡΟσυνάδελφοι μου ασχολήθηκαν συχνά μετό θέμα: «Η Γκρέτα Γκάρμπο και ο έρωσ» κι έγραφαν τή γνώμη τους ή τις ιδέες που έχει ή ίδια ή «Σφίγγα του Χόλλυγουντ» για τόν έρωτα. Κανείς όμως δέν συλλογίστηκε να ρωτήση μερικούς «άστερες» από τούς πιο δημοφιλείς, πός βλέπουν τήν Γκρέτα Γκάρμπο και τόν έρωτα. Αύτ ή δημοσιογραφική έπιτυχία φαίνεται πός ήταν τυχερό να τήν κάνω έγω. Μά ποιούς «άστερες» έπρεπε να ρωτήσω; Όμολογώ ότι βασανίστηκα αρκετές μέρες μ' αυτό τό ζήτημα και τέλος τού έδωσα μιά άποφασιστική λύσι. Έρριξα κλήρο κι' έβγαλα τέσσερα όνόματα: τής Τζόαν Μπέννετ, τού Κλάρκ Γκέϊμπλ, τής Τζόαν Κράουφρντ και τού Γκάου Κούπερ. Αύτους τούς τέσσερες «άστερες» θά ρωτήσω να μου πούνε καθαρά τή γνώμη τους κ' έτσι, άν γυρίαν να κατηγορήσουν κ' οι τέσσερες τή Γκρέτα Γκάρμπο, τό κακό θά ήταν περιορισμένο. Γιατί, για φαντασθήτε, να γνώριον ή αιτία να μάλλωσ ή μεγάλη γόσσοσα μ' όλο τό Χόλλυγουντ! Θά έπρεπε τότε να ξαφρανισθώ από τόν κόσμο.

Έπεσκάφθηκα λοιπόν πρώτα τή Τζόαν Μπέννετ, τήν πιο μικρή από τις «τρείς χαριτες» τού μεγάλου ήθοισού Μπέννετ, όπως λένε οι συνάδελφοι του, τις τρεις διάσημες κόρες του. Η πιο μεγάλη είναι ή Βαρβάρα, που θεωρείται ως ή διάδοχος τής Ίουδιώσ Ντούνκαν, έπειτα έρχεται ή «Κόννυ» κ' ύστερα ή Τζόαν. Περιτό εινε ν' αναφέρη κανείς ότι κ' οι τρείς έχουν παντρευτή 'Αμερικανούς πολυκαταμνημοσιούχους. Και φυσικά... τούς έχουν χωρίσει...

Η Τζόαν Μπέννετ φιλόνειοθεσε ζεινές τις μέρες στη βίλλα της τήν αδελφή της, τήν Βαρβάρα. Με δέχτηκε λοιπόν όχι και τόσο ένθουσιασμένη, γιατί ή έπισκεψή μου φαίνεται πός είχε διακόψει ένα μάθημα κλασικού χορού πού έδινε ή μεγάλη αδελφή στη μικρότερη. Όστόσο, ή Τζόαν όταν άκουσε να άναφέρω τό όνομα τής Γκρέτας Γκάρμπο σχετικά με τόν έρωτα, χαμογέλασε με περιφρόνησι κ' έσπευσε να μου άπαντήση:

— Η Γκρέτα Γκάρμπο δέν γνώρισε ποτέ τόν έρωτα! Αύτ ή σιωπή της, ή άπομόνωσσι και, τό μυστήριο τής ζωής της, εινε άποτελεσμα μιάς άπεριγρηπτής πίσσας: τής πίσσας που νοιώθει μιά γυναίκα που δέν τήν αγαπούν!..

— Δέν αγαπούν τή Γκρέτα Γκάρμπο!.. Τόλημια να παταρήσσο.

— Ναι, μου άπάντησε με πεισμα ή Τζόαν: τήν θαυμάζουν, τή σέβονται, τή λατρεύουν σαν έιδωλο, μιά δέν τήν αγαπούν. Εινε έρωτευμένοι παράφορα, πολλοί θαυμασταί της, με τις ηρωίδες που υποδύεται στην όθων, όχι όμως και με τήν ίδια τήν Γκρέτα Γκάρμπο, τήν άπλή γυναίκα, που έβω από τό στούντιο παίει παιά να εινε μιά μεγαλοφυής καλλιτέχνις.

— Μά γιατί λοιπόν δέν μπορεί κανείς άνδρας ν' αγαπήση τήν Γκρέτα Γκάρμπο, ως γυναίκα κ' όχι ως καλλιτέχνιδα;

— Γιατί έχει μια καρδιά από πάγο! Μου φώναξε ή μικρούλα Μπέννετ. Αισθάνεται μιά άκατανίκητη περιφρόνησι προς τούς άνδρες κ' όσόντο όταν βλέπει πός τούς πληγώνει και τούς άπομακρύνει από κοντά της, πικραίνεται και θυβύλλεται στη σιωπή και στο μυστήριο της, που δέν εινε τίποτε άλλο, παρά ένας διαφημιστικός θρόλλος. Η Γκρέτα Γκάρμπο δέν γνώρισε ποτέ τόν έρωτα, γιατί ποτέ δέν δόθηκε σ' αυτόν, δέν άφησε τόν έαυτό της να παρωσθηθ ή μιά τρελή περιφρόνησι.

Αύτ ή γνώμη μου τήν έγω πή και τής ίδιας κ' έτσι δέν πρέπει να διασάσει να τή δημοσιεύσετε. Έπιθυμώ να τήν κατηγορήσω και δημοσί, γιατί τή λατρεύω και γιατί θέλω να γνωρίση τήν έπιτυχία τού έρωτος. Τότε είμαι βεβαία πός θά πάψη να παίξη στην ιδιωτική της ζωή τό όρλο μιάς φασματιζής Σφίγγας!..

Αύτ μου ελεπε ή Τζόαν Μπέννετ και με

άπομακρύνει για να ξαναγυρίση στο μάθημά της.

«Άγαγε θά ήμουν τόσο τυχερός και με τόν Κλάρκ Γκέϊμπλ; Ό περίφημος γόσος με δέχτηκε μπροστά τού γυναικά του. Άκουσε προσχετικά τις εξηγήσεις μου και κατόπιν δίχως δίσουλο να διατάση, μου ελετε καθαρά κ' αυτός τή γνώμη του:

— Η Γκρέτα Γκάρμπο έκανε τό σφάλμα, στην άρχή τής καριέρας της, να περιφρόνηση τόν έρωτα. Νόμιζε πός θά τής έφερνε μεγάλα έμπόδια και θ' άφηνε άπαρηγοποίητα τα φιλόδοξα όνειρά της. Γι' αυτό δέν δόθηκε ποτέ με αυτοθυσία σ' έναν άνδρα. Κι' αυτό άκόμα τό ασημάτη της για τόν Μάουρις Στίλλερ, όταν σηκωνόητε που τήν ανέδειξε, δέν ήταν καθαρός έρωσ. Λένε πός ο Στίλλερ πικρανόταν τόσο πολύ από τήν άδιαφορία της μερικες μέρες, ώστε ελεγε έπιχειρήσει δύο φορές ν' αυτοκτονήση... Θέλετε τώρα να μάθετε γιατί δέν έρωτεύεται ή Γκρέτα Γκάρμπο; Γιατί έχει πάθει ένα είδος «ερωτικήσ άνοσίας!..»

Κι' ο Κλάρκ Γκέϊμπλ έξασπασε σ' ένα ήχηρό γέλιο που έκανε τήν γυναίκα του να τόν μάλωση με μιά βλοσυρή ματιά.

Η Τζόαν Κράουφρντ μου φέριθηκε κάπως δύστροπα. Δέν άποφάσισε ν' άνοιξη τό στόμα της και να πή κάτι για τή μεγάλη αντίπαλό της. Όταν όμως ο τρίτος άνδρας της, ο γοητευτικός Φρανσώ Διαν, τής προσέφερε δύο τρία λίκέρ, ή «μικρή Γκάρμπο» όπως λένε πειραχτικά οι φίλοι της τήν Τζόαν, μου έξεμυστροσέθηκε τα έξής:

— Κανείς δέν ξέρει τό μυστικό τής Γκρέτας Γκάρμπο, μου ελετε. Μόνο έγω μπορώ να δώσω μιά εξήγησι του αίγιγματος τής ζωής της. Η Γκρέτα Γκάρμπο εινε από τις γυναίκες εκείνες που φέρνουν τή συμφορά στον έρωτα. Ό πρώτος άνδρας που άγάπησε, πέθανε. Ό δεύτερος, ο Τζόαν Τζάμπλετ καταστράφηκε καλλιτεχνικός και σήμερα εινε ένας δυστυχής άνθρωπος... Ανά τα δύο περιστατικά συγκλονίσαν τήν ψυχή της. Κι' από τότε δέν τολμάει ν' αγαπήση κανέναν άλλο άνδρα, γιατί εινε βέβαιη πός θά του φέρει κάποια συμφορά... Αύτ εινε ή άπόκρυψη τραγωδία τής Γκρέτας Γκάρμπο. Μιά μέρα, στη Σάντα Μόνινα, μου έξομολογήθηκε ή ίδια τό μυστικό της. Άγάπησε πολλούς άνδρες, μα σ' όλους φέριθηκε σκληρά και με περιφρόνησι. Άκριβώς για να μη τούς καταστρέψη. Έτσι ελεγε τήν έλπίδα ότι θα τούς άπομακρυνε από κοντά της. Πός τώρα εξηγείται αυτό τό φαινόμενο; Μου φαίνεται πός ή Γκρέτα Γκάρμπο έχει πάρα πολύ έμπιστοσύνη στον έαυτό της.

Κι' όμως, κάθε γυναίκα έχει ανάγκη από τή προστασία και τήν ενθάρρυνση ενός άνδρος. Η Γκρέτα Γκάρμπο στηριχτηκε πάντα στον έαυτό της και γι' αυτό, δίχως, άλλο, με τό πέρασμα του χρόνου, άπόχτησε αύτ ή μυστηριώδη άκτινοβολία που καταστρέφει τούς άνδρες. Όταν θά πάψη να εινε τόσο βέβαιη για τόν έαυτό της, όταν θά επιζητήση τή βοήθεια και τή συντροφιά ενός άνδρος, θά γίνη ή πιο ευτυχισμένη γυναίκα του κόσμου!..

Πός σας φαίνονται αυτές ή άποκαλύψεις τής Τζόαν Κράουφρντ; Λέτε να έχη δίχρη; Να εινε άγαγε αυτό τό μυστικό τής «Σφίγγας του Χόλλυγουντ»; Ποιός ξέρει!..

Ό Γκάου Κούπερ όσόντο φάνηκε πιο ασθηρός από τόν γόνα που τόν έξεθερόνισε, τόν Κλάρκ Γκέϊμπλ.

— Η Γκρέτα Γκάρμπο, μου ελετε, δέν μου ήλθε ποτέ στην καρδιά. Βρίσσο πός έχει πάντα έναν καμπολινισιά κακοψ γόσσο, στην ιδιωτική της ζωή. Κι' ενώ μπορούσε να εινε μιά γυναίκα με πάθη και τρέλλες, με

(Η συνέχισι εις τήν σελίδα 1670)



Η Γκρέτα Γκάρμπο



Η Τζόαν Μπέννετ Ο Κλάρκ Γκέϊμπλ Η Τζόαν Κράουφρντ Ο Γκάου Κούπερ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΜΟΥ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 1644)

κατήφορος κατέληξε σε μιὰ χαράδρα, στο βάθος της οποίας κυλούσε ένα ποτάμι. Δεν πιστεύω να κάνανε περισσότερο από ένα λεπτό για ένα δρόμο που ένας πεζός θα χρειαζόταν μισή ώρα τουλάχιστον.

Η πλαγιά κατέληξε σ' ένα κίθριο βράχο, ξηρά πόδια πάνω από το νερό. Με τή φρόνα που η Μπλουμπέλ είχε πάρει, βούτηξε μέσα στο νερό. Είχα πεποθήσει από καλό ζώο και δεν φοβήθηκα. Το νερό ήταν πολύ βαθύ κι' επομένως η βουτιά μου μού φάνηξε ατέλειωτη. Σε λίγο ανεβήκαμε στην επιφάνεια. Είχα βγεί από τη σέλλα, κρατούσα τη φοράδα από τὰ γκέμια και κολυμπούσα δίπλα της. Τέλος πατήσαμε σε στερεό έδαφος στην αντίπερα όχθη. Το μπάνιο είχε δροσίσει τη Μπλουμπέλ και την ξεκούρασε.

Στάθηκα για να βεβαιωθώ ότι δεν είχε χτυπήσει πουθενά, βαβαλίκεφα πάλι και φώναγα. Από εκεί και πέρα ο δρόμος ήταν ομαλός και δεν άσφραζε με φθάσεις. Γρήγορα ξεσίχωνα τὰ παλληκάρια. Αυτοί όπλιστηκαν και σέλλωσαν τ' αλογά τους.

— Αυτή ή φοράδα σου εινε μοναδική, φίλε μου —είπε ο Σμιθ όταν άκουσε τη διαδρομή που είχαμε κάνει. Μπορείς να μάς άκολουθήσεις στην επιστροφή ή θέλεις να σου δώσωμε ένα άλλο άλογο ;

— "Όχι. Η Μπλουμπέλ θα τὰ καταφέρει. Μονάχα δώστε μου μιὰ μοτοκύκλια κονιάκ.

Σκούπισα καλά τή φοράδα, έπλυνα κατόπι τις πληγές της με τὸ κονιάκ, τράβηξα κι' έγω μερικές ρουφηξιές και τὸ ήπόλουτο τὸ έδωσα στη Μπλουμπέλ να τὸ πιη, άνακατεμένο με νερό. Μετά ένα τέταρτο είμαστε έτοιμοι και ξεκινήσαμε! Φυσικά, ήταν άδύνατον ν' άκολουθήσουμε τὸ δρόμο τὸύ έρχομού μου. Πήγαμε από τὸν κανονικό δρόμο....

Καθὼς πλησιάζαμε, άκούγοντουσαν άραιοί οί πυροβολισμοί τὸύ γέρο Τζιμ, ὁ ὅποιος μόνος του άντιπετοκταν άκόμα. Είχαμε φθάσει σχεδόν όταν με φώναξε είδωμε ότι οί Μαύροι είχαν βάλει φροτιά στη καλύβα, της οποίας ή στέγη καίγοταν σάν πυροτέχνημα. Σπεύσαμε και τὸ τουφεκίδι άρχισε. Είδα τότε την πόρτα της καλύβας ν' άνοίγει και τὸν Τζιμ ὁ ὅποιος κουβαλούσε στην άγκυλιά του τή Ρόζη.

— Κοιράγιο Τζιμ! Φθάσαμε!.. ούθλαξα και βίασα τη Μπλουμπέλ να προχωρήσει. Άλλά τήν ίδια στιγμή τὸ φτωχὸ ζῶο τινάζτηκε και κλονίστηκε. Κι' άμέσως κατόπι σοριάστηκε χάμω. Έγώ, ζαλλίστηκα, τὸ φῶς μου θόλωσε κι' έγρασα τις αίσθήσεις μου.....

Κάποτε, άκουσα ὄμιλιες κονάκι μου και άνοιξα τὰ μάτια μου.

— Μπλουμπέλ!—φώναζε—Γρήγορα σῶσε την! Λίγο άκόμα... θεέ μου, πὸύ βρισκομαι; φώναξα και με κόπο άνακάθησα στο κρεβάτι μου. Πὸύ εινε οί Μαύροι;...

— Πῶχασε Τζάκι!—είπε ὁ Σμιθ—οί Μαύροι έφυγαν. Βρίσκεσαι κονάκι μου, κι' ὁ Τζιμ κι' ή Ρόζη. Πέρασαν εβδομάδες από τότε. "Ησουν πολύ άρρωστος...

— Τζάκι, άγαπημένε μου είσαι καλύτερα τώρα;—με ρώτησε ή Ρόζη.

Άπό τή Ρόζη έμαθα ότι ὁ Τζιμ είχε πληγωθῆ κι' ότι τή στιγμή πὸύ φθάσαμε ήταν έτοιμος να σκοτώσει τή Ρόζη για να μη πέσει ζωντανή στα χέρια τὸν Μαύρων και κατόπι ν' αυτοκτονούσε κι' αυτός... Τή φτωχή μου Μπλουμπέλ τήν είχε βοηθῆ ένα βέλος τὸν Μαύρων και τή σκότωσε. Τήν είχαν θάψει στο μέρος πὸύ έπεσε μαζί με τή σέλλα της και με τὰ φάλαρά της.

Γύρισα τὸ κεφάλι μου πρὸς τὸν τοίχο για να κρύψω τὰ δάκρυα πὸύ κυλούσαν άκράτητα στα μάγουλά μου. "Εκλαψα σάν μικρὸ παιδί για τὸ χαμὸ της πιστης μου Μπλουμπέλ. Σ' αυτή χροστὸ τή ζωή της άγαπημένης μου Ρόζη, ή ὅποια έγινε ή λατρευτὴ και άφοσιωμένη σύντροφος τὸύ βίου μου.

Αυτὴ εινε, φίλοι μου, ή ιστορία της άγάπης μου!

ΤΕΣΣΕΡΕΣ "ΑΣΤΕΡΕΣ,, ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΝ ΤΗ ΓΚΡΕΤΑ ΓΚΑΡΜΠΟΙ...

(Συνέχεια εκ της σελίδος 1636)

πόνους και χαρές εινε τὸ «αυτόματο» της τεραστίας ρεκλάμας της. "Υπαρχουν δυὸ Γκρέτα Γκάρμπο : ή μεγάλη ήθοποιός και τὸ δημιουργημα μιὰς ρεκλάμας. "Η τρίτη Γκρέτα Γκάρμπο, ή αληθινή, εινε άνοπαρτος. Και γι' αυτό άκριβώς τήν κατηγοροῦ: παρὲν δεν άναζητῆσε τὸν πραγματικό έαυτὸ της!..

Τί εινε λοιπὸν ή Γκρέτα Γκάρμπο; "Ενα αίνιγμα!

Κι' οί τέσσερες «άστερες» πὸύ ρώτησα, μὸύ παρουσίασαν κι' από μιὰ διαφορετικὴ Γκρέτα Γκάρμπο. Μήπως αυτό σημαίνει ότι κανείς δεν μπόρεσε ποτὲ να καταλάβῆ τή «Σφιγγα τὸύ Χόλλυγουντ»;

ΤΖΟΕ ΜΑΚΕ-Υ.

ΑΘΩΟΣ Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ

(Συνέχεια εκ της σελίδος 1637)

ριο για τήν πονηρία της Λουσιλά.

Τὸ καλύτερο λοιπὸν πὸύ μπορούσε να κάνῆ ὁ Ρούφους, ήταν να δημιουργήσῆ ένα αίσθημα άμφιβολίας στην κρίση τὸν ένόρκων, σχετικῶς με τήν ύπαρξῆ ενός βραχιολιού αξίας χιλίων λιρών, πὸύ καθὼς ισχυριζόταν ή Μις Μπλάντ, της τὸ είχε χαρίσει κάποιος πλούσιος χρηματομεσίτης, τὸύ όποιου δεν μπορούσαν ναχουν τή μαρτυρία γιατί... είχε πεθάνει.

— Λέν εκανε εντύπωση στοῦ; κ. κ. ένόρκους—ρώτησε ὁ Ρούφους τὸ γεγονός ότι ενώ ή Μις Μπλάντ είχε, ὅπως τὸυλάχιστον ισχυρίζεται, στην κατοχή της ένα κόσμημα τὸσης αξίας, ὅπόσο δεν σκέφθηκε ποτὲ να τὸ ασφαλίσῆ; Πῶς ήταν δυνατόν επίσης, μιὰ πὸύ —ὅπως λέει—τὸ είχε τὸσο φρονιά, να μη τὸ δώσῆ ποτὲ πρὸς ἐπιδιόρθωση ή καθάρσιμα σε κανένα άδισαντοπόλη; "Η μήπως ὅλη αυτή ή υπόθεσις τὸύ κλεμμένου βραχιολιού, εινε μιὰ άκόμα από τήσ ρεκλάμες πὸύ συνηθίζει να κάνῆ κάθε τόσο ή γόσησα αυτή της σκηνῆς, για ν' άκουστῆ τ' ὄνομά της; Θά ενθυμειότετε βέβαια ότι και άλλοτε χρησιμοποίησε τὸ ίδιο κόλπο. Έπρόκειτο τότε περι δαχτυλιδιού, και δεν δίστασε να στείλῆ έναν άθῶο νέο στη φυλακή για ν' αυτοεγκλημαριστῆ.

"Επειτ' από τήν άπόφωσις τὸύ συνήγορου, οί κ. κ. ένοχοι απέσφθησαν για να συσκεφθῶν. "Όπως ὁ κόσμος ὅλος έτσι κι' αυτοί θαμαζαν τή χείρ και τὸ ταλέντο της Μις Μπλάντ. Άλλά σάν άνθρωποι ευσυνείδητοι οί ὅποιοι είχαν πλήρη συνείσθησι της βαρείας άποστολής των, έλαβαν υπ' ὄψη τους τ' άκατανίκητα αυτά βραχιόλια τὸύ Ρούφους Τέτλι. Και μετὰ δεκάλεπτη συζήτησι έπέστρεψαν στην αίσθησα κι' είπαν ότι ή έτημηγορία τους ήταν ὅτι-ὁ κατηγορούμενος ήταν άθῶος!"

Τὸ ίδιο βράδυ, με τή δούσι τὸύ ήλιου, ὁ Ρούφους πῶτιξε τις τριανταφυλιές τὸύ κήπου του, διαν είδε να ερχεται από μακρὰ ὁ νεαρός πελάτης του, καιάποτος και οικονομιστῆς.

— Φύγατε τόσο γρήγορα σήμερα, Μίστερ Τέτλι, είπε ὁ νέος, ὅστε δεν μὸύ δώσατε καιρὸ να σας εχαριστήσω και να μιλήσωμε για τήν άμοιβή σας.

— Έξαχσε τα αυτά—είπε ὁ Ρούφους παραξενευμένος για τήν τόση λεπτότητα τὸύ νέου και συγκινημένος συγχρόνως.

— "Ω, ὄχι δά, κύριε, διαμαρτυρήθηκε ὁ νέος. Δεν είμαι τόσο αφιλότιμος.

— Καλά! Άλλά πὸύ θα βρῆς τα χρήματα για να με πληρώσεις παλληκάρια μου; ρώτησε ὁ Ρούφους και γέλασε.

Γίστε ὁ νέος έβραβε από τήν τάση του ένα πορτοφόλι και τὸ άνοιξε. "Ηταν γεμίστο τραπεζογραμμάτια. Κατάπληκτος ὁ δικηγόρος κῆταξε τὸν νέον ερωτηματικά.

— Πούλησα τὸ μπριλλαντινέο βραχιόλι σε καλή τιμή, είπε ὁ νέος μ' άφέλεια, άπαντώντας στη βουβή ερώτησι τὸύ σαστισμένου δικηγόρου και τὸ έβαλε στο χέρι 200 λίρες.

Κόκκαλο ὁ Ρούφους...

ΑΝΑΤΟΛΙΓΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

Ο ΕΡΩΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΦΩΣ

του Σκακδη

Θυμάμαι κάποιον βράδυ, ὡ! πὸς τὸ θυμάμαι άκόμα εκείνο τὸ γλυκό, τ' άνοιξιaticκο βράδυ! "Η άγαπημένη μου μπῆκε ὄλο δροσιά, εαφικῆ στη φτωχή μου καμαρούλα...

"Ω! πόσο λάμπανε τὰ μάτια της!

Πόσο τὰ βλέμματά της φωτιζανε ὄλα, τριγύρω, ὄλα! Μόλις τήν άντικρουσα πετάχτηκα άπάνω και σάν τρελλός, έτρεξα κι' έβασα τὸ λυχνάρι μου...

Κι' έτσι δέχτηκα τήν άγάπη μου στο σκοτάδι, στο βαθύ σκοτάδι, χωρίς φῶς!

— Γιατί, με ρώτησε ή άγάπη μου τρομαγμένη, μόλις με είδες έβουβες τὸ φῶς;

Τήν πήρα στην άγκαλιά μου, τήν εσφιξα, κι' άγγιζοντας στα μάτια της τὸ χέλι μου, της φιθόρισα γλυκά, σάν κάτι να 'ῆς τραγουδοῦσα :

— Γιατί ήσουν εῶ πὸύ ήρθες στην κάμαρή μου. Έσὺ πὸύ είσαι τὸ φῶς!... Γιατί, μόλις με είδα, ένοιωσα τὸν ήλιο ν' άνατέλλῃ...

Κι' ή άγάπη μου γέλασε. "Εκλεισε τὰ μάτια και πάλι χαμογέλασε...

Κι' έγώ, στην άγκαλιά μου, τήν εσφιγγα, τήν εσφιγγα τόσο πολὺ και τή φιλοῦσα... και τήσ φιθόρισα :

— Κι' έτσι πάντα, σάν έρχομαι κοντά μου τὸ βράδυ, θα σβῶνὸ τὸ λυχνάρι της κάμαράς μου...

»Κι' εῶθὸ θα με ρωτῆς κι' ὀθ' άπορης και θα χαμογελάς...

»Μά έγὼ θα ξέρω πὸς εῶθὸ είσαι τὸ φῶς και τὸ χαμόγελό σου εινε ὁ ήλιος πὸύ άνατέλλει...